

РЕШЕНИЕ

№ 5192

гр. София, 01.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 03.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6412** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на Н. Н. О., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ап.12, срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22002218006778-091-001 от 16.07.2020 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията, и И. В. А. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 897 от 14.06.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно ангажирана отговорност по чл. 19, ал. 1 от ДОПК в качеството му на управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за задължения на дружеството в общ размер на 210 665,38 лв. (в т. ч. главница – 136 778,44 лв. и лихва – 73 886,94 лв.).

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на РА поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят твърди, че не е участвал в хода на ревизионното производство, а съобщения неправилно са му връчвани по реда на чл.32 от ДОПК. Претендира съдът да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. З.. Подробни съображения излага в писмени бележки от 18.07.2023 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна: Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22002218006778-020-001 от 07.11.2018 г., издадена от М. А. К. – началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” на

ТД на НАП [населено място], е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите И. В. А. (ръководител на ревизията) и С. М. А.. Ревизията е за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК на лицето, като управител на на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], както следва:

-отговорност за задължения на дружеството за корпоративен данък за периоди от 01.01.2011 г. до 31.12.2014 г.;

-отговорност за задължения на дружеството за ДДС за периоди от 01.05.2014 г. до 31.07.2015 г.;

-отговорност за задължения на дружеството за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения /ДДФЛ/ за периоди от 01.06.2014 г. до 31.08.2015 г.;

-отговорност за задължения на дружеството за ДОО – за осигурители за периоди от 01.06.2014 г. до 31.08.2015 г.;

-отговорност за задължения на дружеството за вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периоди от 01.06.2014 г. до 31.08.2015 г.

Определен е 3-месечен срок за извършване на ревизията съгласно чл.114, ал.1 от ДОПК, считано от връчване на ЗВР на 20.11.2018 г., т.е. срок до 20.02.2019 г. Със ЗИД на ЗВР от 09.01.2019 г. С. М. А. е заменена с К. Класиев Б., а със ЗИД на ЗВР от 13.02.2019 г. срокът на ревизията е продължен до 20.04.2019 г. съгласно чл.114, ал.2 от ДОПК.

Компетентността на възложителя на ревизията произтича от раздел I, т.12 на представена от ответника заповед № РД-01-803 от 07.06.2017 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на М. А. К. в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от предоставена от ответника информация на електронен и хартиен носител на л.127-133 от делото. Същата е потвърдена от приета по делото съдебно-техническа експертиза от 17.05.2023 г., която съдът кредитира като компетентно изготвена и неоспорена от страните.

Установява се от Доклад № 870-1/09.01.2019 г. на ръководителя на ревизията И. В. А., че С. М. А. – на длъжност „главен инспектор по приходите“ е напуснала, считано от 11.12.2018 г. Това обстоятелство е обосновоало издаване на Решение № Р-22002218006778-098-001 от 09.01.2019 г. на възложителя на ревизията М. А. К., с което на основание чл.7, ал.3 от ДОПК преписката е иззета за разглеждане от С. М. А. и възложена в правомощията на К. Класиев Б. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП С..

По силата на чл.7, ал.3 от ДОПК (в относимата редакция) определен в закона горестоящ орган може да иземе разглеждането и решаването на конкретен въпрос или преписка от компетентния орган по приходите, съответно от публичния изпълнител, в случаите когато са налице основания за отвод или самоотвод, както и в случаите на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, и да възложи правомощията по разглеждането и решаването им на друг орган, съответно публичен изпълнител, равен по степен на този, от когото е иззета преписката или въпросът. Съдът приема, че в случая са налице визираните в законовата норма обстоятелства предвид напускането на член на ревизионния екип, което се приравнява на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Заеманата от

възложителя на ревизията М. А. К. длъжност „началник сектор“ в ТД на НАП С. ѝ придава качество на „горестоящ орган“ спрямо ревизионния екип, поради което съдът приема, че са изпълнени предпоставките по чл.7, ал.3 от ДОПК.

Ревизията е повторна за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК на жалбоподателя, в качеството му на управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, за данъчни и осигурителни задължения на дружеството за процесните периоди. Възложена е в изпълнение на указания, дадени с Решение №1574/12.10.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С.. С решението е отменен РА №Р-22221017008628-091-001 от 23.07.2018 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията, и В. В. П. – ръководител на ревизията., в частта, с която на Н. Н. О. е ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД за корпоративен данък за периоди от 01.01.2011 г. до 31.12.2014 г.; ДДФЛ за периоди от 01.06.2014 г. до 31.08.2015 г., ДДС за периоди от 01.05.2014 г. до 31.07.2015 г., ДОО за осигурители за периоди от 01.01.2014 г. до 31.08.2015 г., вноски за здравно осигуряване за осигурители за периоди от 01.01.2014 г. до 31.08.2015 г., и преписката е върната за извършване на повторна ревизия.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/

№Р-22002218006778-092-001/11.06.2019 г., връчен на лицето по реда на чл. 32 от ДОПК на 08.04.2020 г. Не е подадено възражение срещу РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22002218006778-091-001 от 16.07.2020 г., издаден от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и И. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на лицето по реда на чл. 32 от ДОПК на 16.02.2021 г.

Установено е при ревизията, че Н. Н. О. е бил управител, представляващ и едноличен собственик на капитала /Е./ на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД /с предишно наименование „КОНТАДОР 1“ ЕООД/ за периода от учредяването му до 31.12.2015 г. Дружеството е вписано в Търговския регистър /ТР/ на 25.02.2011 г., с основен капитал в размер на 5 000,00 лв. С Договор за продажба на дружествени дялове от 28.01.2016 г. задълженото лице е продало всичките дружествени дялове, представляващи 100% от капитала му, на Н. Д. Д. за сумата от 5000,00 лв. Обстоятелството е вписано в ТР на 25.02.2016 г.

При предходната ревизия е констатирано, че Н. Д. Д. е свързано лице по смисъла на §1, т. 3 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ДОПК със 7 търговски дружества, които имат задължения към бюджета в особено големи размери, в т. ч. „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД /с предишно наименование „КОНТАДОР 1“ ЕООД и „МЕДИЯ ОФИС „ ЕООД /с предишно наименование „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД/. Установено е, че Д. е малоимотно лице. Отбелязано е, че съгласно налични данни в НАП, Н. Д. Д. е получавал доходи единствено от продажба и замяна на движимо имущество, продадено на лица, които имат право да извършват събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъци в съответствие със Закона за управление на отпадъците за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2017 г. Посочено е, че последното трудово правоотношение на лицето е прекратено на 20.06.2016 г., като то е било наето на длъжност „готвач“.

При повторната ревизия след справка в базата данни на НАП е констатирано, че „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/ е регистрирано по ЗДДС считано от 26.11.2010 г. и дерегистрирано по с.з. на 09.05.2017 г. по инициатива на орган по приходите. В РД е описано, че дейността на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД за

процесните периоди е извършване на финансов одит. Установено е, че за същите то има изискуеми публични задължения, за които на жалбоподателя се ангажира отговорност по чл. 19 от ДОПК, както следва:

-задължения за корпоративен данък за периоди от 01.01.2011 г. до 31.12.2014 г. в общ размер на 41 760,86 лв., ведно с лихви за забава;

-задължения за ДДС за периоди от 01.05.2014 г. до 31.07.2015г. в общ размер 90 243,81 лв., ведно с лихви за забава;

-задължения за ДОО за периоди от 01.01.2014 г. до 31.08.2015г. в общ размер на 2 429,70 лв., ведно с лихви за забава;

-задължения за здравно осигуряване за периоди от 01.01.2014 г. до 31.08.2015 г. в общ размер на 1 098,09 лв., ведно с лихви за забава;

-задължения за ДДФЛ за периоди от 01.06.2014 г. до 31.08.2015 г. в общ размер на 1 245,98 лв., ведно с лихви за забава.

Въз основа на предоставени данни от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. в хода на двете ревизионни производства, които са подробно описани в констативната част на РД, е констатирано, че дружеството не притежава собствени активи и по банковите му сметки не постъпват суми. Дългът му към НАП е категоризиран като трудносъбираем. Посочено е, че „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД е включено в списъка на длъжниците по чл. 182, ал. 2, т. 3 от ДОПК с неуредени публични задължения над 5 000,00 лв., които не притежават имущество. В РД е посочено, че в хода на предходното ревизионно производство е установено, че жалбоподателят е продал дружествените дялове на „КОНТАДОР 1“ ЕООД на 28.01.2016 г. - след получаване на Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ изх. №53-06-577 от 11.01.2016 г. за „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД в качеството на негов управител.

Установено е, че задълженията на дружеството за задължителни осигурителни вноски и ДДФЛ произтичат от подадени декларации образец б. Задълженията за ДДС за периоди от 01.06.2015 г. до 31.07.2015 г. са декларирани с месечни СД по ЗДДС. Задълженията за корпоративен данък за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2014 г. и ДДС за периоди от 01.05.2014 г. до 31.05.2015 г. са установени с РА №Р-22221015007844-091-001 от 14.07.2016 г.

В РД е посочено, че цитираният РА обективира резултатите от извършена ревизия на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД във връзка с подадени от дружеството уведомления за корекция на допуснати технически грешки вх. №10-53-06-1038 от 19.06.2015 г. и вх. №10-53-06-1037 от 19.06.2015 г. по регистъра на ТД на НАП С., офис Център. Грешките представляват неотчетени приходи от услуги по издадени фактури от „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/ и недеklarиране на същите в дневник продажби и СД по ЗДДС. Констатирано е, че ревизионното производство е било спряно по искане на дружеството на 06.01.2016 г., а на 11.02.2016 г. в ТР е вписана продажбата на дружествените дялове от Н. Н. О.. Определените задължения за ДДС и корпоративен данък на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД с РА №Р-22221015007844-091-001/14.07.2016 г. са в еквивалентен размер на обявените технически грешки.

Предвид това обстоятелство приходните органи са приели, че жалбоподателят е извършил недобросъвестно действия от името на дружеството, а именно - подаване на жалба срещу РА, без да е упълномощен за това, както и последващо оспорване на валидността на жалбата по съдебен ред. Преценено е, че чрез несвоевременното деклариране на издадените фактури за продажба на услуги от „МЕДИЯ ОДИТ“

ЕООД по предвидения в материалните закони ред управителят на дружеството Н. Н. О. е действал недобросъвестно като е укривал факти и обстоятелства, които е бил длъжен да обяви съгласно чл. 124, ал. 2 от ЗДДС и чл. 92 от ЗКПО, което е довело до ненавременни мерки от приходната администрация за събирането на задълженията за корпоративен данък и ДДС във връзка с тях.

Изводът е аргументиран с обстоятелството, че в хода на предходното ревизионно производство жалбоподателят, с писма с вх. №59-00-161 от 22.08.2018 г., вх. №59-00-161#2 от 06.02.2018 г. и вх. №59-00-161#4 от 10.04.2018 г. по регистъра на ТД на НАП С., е декларирал е, че той лично е отговорен за счетоводната отчетност на „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/. Конкретизирал е, че основният предмет на дейност на дружеството е бил извършване на независим финансов одит на търговски дружества и е бил пряко свързан с правоспособността му на регистриран одитор.

След преглед на данните в информационната система на НАП е констатирано, че в досието на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД няма приложени документи за упълномощаване на трети лица от жалбоподателя във връзка с дейността на дружеството. Установено е, че СД по ЗДДС са подавани чрез електронен подпис с автор Н. Н. О.. Посочено е, че жалбоподателят в качеството на управител и представляващ дружеството е имал задължения да подава декларации за облагане с корпоративен данък и ДДС, с които коректно да декларира съответните факти и обстоятелства за данъчното му облагане, което не е направил. Отбелязано е, че несвоевременното деклариране на данъчните задължения не е в резултат на небрежност или пропуск на трето отговорно лице, а е следствие от волево действие на жалбоподателя за укриване на факти и обстоятелства за дейността на дружеството.

Като допълнителен аргумент за това е посочено, че поведението на Н. Н. О. спрямо приходната агенция е некоректно, тъй като той има просрочени публични задължения по РА №1002582 от 12.08.2010 г. в размер на 69 434,54 лв., които са погасени по давност.

Въз основа на данните от информационната система на НАП, установените обстоятелства при насрещна проверка на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД и писмените обяснения на жалбоподателя при предходната ревизия е констатирано, че дружеството е декларирало на 24.04.2016 г. със справка по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за 2015 г. разпределени дивиденди в полза на задълженото лице в размер на 470 000,00 лв., от които е удържало данък по чл. 38, ал. 1 от с. з. в размер на 23 500,00 лв. Установено е, че по дебита на сметка 122 е осчетоводена Неразпределена печалба от минали години сума в размер на 477 313,11 лв. срещу кредитиране на сметки 121 Непокрита загуби от минали години – 7 323,11 лв., 425 Задължения за съучастия – 446 500,00 лв. и 454 Разчети за данъци върху доходите на физически лица - 23500,00 лв.

Отбелязано е, че решението за разпределението на дивидента е взето на 01.10.2015 г., след като жалбоподателят е знаел за дължимите осигурителни и данъчни задълженията от „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, за които е подал уведомления за корекция на допуснати технически грешки с вх. №10-53-06-1038/19.06.2015 г. и вх. №10-53-06-1037 от 19.06.2015 г. по регистъра на ТД на НАП С., офис Център. Фактът, че неразпределената печалба от минали години е разпределена като дивидент, за който задълженото лице твърди, че не е изплатен (видно от представената декларация от РЛ и от анализа на извлеченията от банковите сметки на дружеството и на

физическото лице, както и липсата на сметка 501 Каса) и че осчетоводените парични средства не са налични нито по сметки на дружеството в банка, нито в касата на същото, според ревизиращия екип следва да се разглежда като доказателство, че паричните средства са били във владение на О.. Преценено е, че дружеството не е разполагало с парични средства в брой и по разплащателна сметка именно поради усвояването им от задълженото лице, в качеството на негов управител.

В РД е посочено, че при предходната ревизия с писмо с вх. №59-00-161#4 от 10.04.2018 г. жалбоподателят е декларирал, че за периодите от 2011 г. до 2015 г. „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/ е реализирало печалби от дейността си и в качеството на Е. е взел решение за разпределяне на дивидент в размер на 470000,00 лв., който не е реално изплатен. Заявил е, че дължимият във връзка с него данък е удържан и внесен в приход на бюджета от дружеството. Установено е, че жалбоподателят е декларирал в годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2015 г. дължимия дивидент от „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, разпределен от дружеството през 2015 г., в размер на 446 500,00 лв. като непогасена част по предоставени през годината парични заеми. В писмени обяснения, дадени при предходното ревизионно производство, е посочил, че не е бил сигурен дали е длъжен да декларира същия по така описания начин, но е взел това решение предвид законовите санкции при недеклариране на такива суми.

В РД е описано, че с Договор за прехвърляне на права от 23.09.2015 г. „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОФИС „ ЕООД/ - цесионер придобива от „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/ - цедент правата по предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 12.07.2011 г., сключен между цедента и „ИНТЕРНESHЪНЪЛ БИЛДИНГС“ ООД, ЕИК[ЕИК], за покупка на недвижим имот, представляващ жилище – апартамент №Е46, с площ по документи 44,910 кв. м., находящ се в сграда с пл. №2651, [населено място],[жк]за сумата от 27 503,90 лв., без ДДС, която цена ще бъде заплатена еднократно на 23.09.2030 г. Сделката е документирана с фактура №14266/01.10.2015 г., издадена от „КОНТАДОР 1“ ЕООД, с основание – Доставка на услуга по чл. 9, ал. 2, т. 2 от ЗДДС – прехвърляне на права по предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот съгласно договор, с данъчна основа – 27 503,90 лв. и ДДС – 5 500,78 лв. С предварителния договор за покупко-продажба на недвижим имот от 12.07.2011 г.

между „ИНТЕРНESHЪНЪЛ БИЛДИНГС“ ООД - продавач и „КОНТАДОР 1“ ЕООД – купувач е договорена продажна цена на имота в размер на 27 000,00 Е., с ДДС. С Анекс към последния от 23.09.2015 г. продавачът е освободил купувача от задълженията му по него, като купувачът прехвърля правата си по предварителния договор на „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД - встъпващата страна, включително правото да придобие имота по нотариален ред. „КОНТАДОР 1“ ЕООД е извършило плащане по предварителния договор към „ИНТЕРНESHЪНЪЛ БИЛДИНГС“ ООД чрез вноски по банковите сметки на продавача в общ размер на 33 004,65 лв., подробни данни за които са описани в РД /стр. 34/.

При предходната ревизия в писмени обяснения жалбоподателят е посочил, че „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОФИС „ ЕООД/ е било доставчик на услуги по обработка на одиторските досиета на

„КОНТАДОР 1“ ЕООД и клиент на дружеството по договор за прехвърляне на права за покупка на недвижим имот. Посочил е, че чрез сделката по предоставяне на права на дружеството за покупка на имот в [населено място],[жк], прехвърлени по номинал, в размер на платените средства от „КОНТАДОР 1“ ЕООД към „ИНТЕРНESHЪНЪЛ БИЛДИНГС“ ООД, са уредени задълженията на „КОНТАДОР 1“ ЕООД към „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД за предоставените услуги по обработка на одиторските досиета. Отбелязал е, че отношенията между дружествата са били обект на изследване в хода на ревизия, за резултатите от която е издаден РА №Р-22221015007844-091-001/14.07.2016 г. При ревизията е прието, че фактура №14266 от 01.10.2015 г., издадена от „КОНТАДОР 1“ ЕООД към „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД, отразява вярно стопанската операция.

Въз основа на приобщените доказателства от предходната ревизия - представени документи от „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД и „ИНТЕРНESHЕНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД и писмени обяснения от жалбоподателя е констатирано, че Н. Н. О., в качеството на управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, е имал право да се разпорежда с паричните средства от банковата сметка на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД при „ИНТЕРНESHЕНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД, от която през 2011 е изтеглил парични средства в общ размер на 13 850,00 лв., през 2012 г. – 130 849,12 лв., през 2013 г. – 1 400,00 лв., през 2014 г. - 3 000,00 и през 2015 г. – 6 400,00 лв. Установено е, че в счетоводната отчетност на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД /с предишно наименование „КОНТАДОР 1“ ЕООД/ не е водена счетоводна сметка „Каса“, а изтеглените от управителя средства от банковата сметка на дружеството са отразявани по сметка 498/4 Други дебитори /Н. О./ . По последната са отчитани взаимоотношения на дружеството с жалбоподателя като подотчетно лице – негов Е. и управител.

Въз основа на представени счетоводни документи от „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД е констатирано, че към 31.12.2011 г. сметка 498/4 Други дебитори /Н. О./ е с крайно дебитно салдо в размер на 13 850,00 лв., 31.12.2012 г. – 140 758,74 лв., 31.12.2013 г. – 133 480,49 лв., 31.12.2014 г. – 117 210,23 лв. В хода на предходното ревизионно производство с писмени обяснения вх. №59-00-161/22.01.2018 г.

жалбоподателят е декларирал, че изтеглените от него парични средства от банковата сметка на дружеството са отразени по счетоводна сметка 498 Други дебитори, аналитична партида 4 Н. О. на последното, която е с характер на разчет с подотчетно лице. Пояснил е, че изтеглените от него парични средства от банковата сметка на „КОНТАДОР 1“ ЕООД са *внесяни в касата на дружеството*, при което са изготвени приходни касови ордери /ПКО/. Декларирал е, че за осъществяване на дейността му е взимал служебни аванси, които е отчетел по съответния ред. Заявил е, че е *извършил плащания с изтеглените пари*, които са отразени по кредита на сметката, в следните направления: за заплати на наети служители, отразени по дебита на сметка 421 Персонал, текущи разходи за дейността на дружеството, отразени по дебита на сметки 601 и 602, съответно и 4531, ако фактурата е с начислен ДДС и разходи за подобрене на апартамент, за който „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД е имало сключен предварителен договор за покупко-продажба с

„ИНТЕРНЕТЪНАЛ БИЛДИНГС“ ООД, отразени по дебита на сметка 207 Разходи за придобиване на ДМА.

Съобразявайки описаните обстоятелства ревизиращият екип е направил заключение, че жалбоподателят е съхранявал изтеглените парични средства от банковата сметка на дружеството през процесните периоди – „той е бил „касата“ на дружеството“, те са били в негова фактическа власт и той е взимал решения за задълженията на последното, които е следвало да бъдат платени. Преценено е, че липсва житейска и икономическа логика парите да бъдат теглени за покриване на бъдещи разходи на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, както е в случая. Формиран е извод, че представените от задълженото лице ПКО, квитанции и др. са съставени единствено за целите на ревизионното производство.

Отбелязано е, че към 31 декември на 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г. жалбоподателят, в качеството на управител на дружеството, е разполагал с необходимите парични средства /лично изтеглени от него от банкова сметка на последното/ и при добросъвестно управление на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД е имал възможността да плати дължимите от дружеството данъци и осигурителни вноски за процесните периоди. Прието е, че чрез теглене на паричните средства от банковата сметка на последното той е осуетил възможността на приходните органи да съберат принудително вземанията на НАП от „КОНТАДОР 1“ ЕООД, която е и една от причините те да не бъдат събрани.

В РД е описано, че при предходната ревизия в писмени обяснения с вх. №59-00-161/22.01.2018 г. задълженото лице е декларирало, че към 31.12.2015 г. „МЕДИЯ ОДИТ“ ООД е имало вземания от него в размер на 39 523,02 лв., представляващи изтеглени суми от разплащателната сметка на дружеството. Конкретизирало е, че за безспорността на вземането е подписало спогодба с последното, имаща характер на признание. Пояснил е, че е декларирал сумата в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2015 г. като непогасена част от получени през годината парични заеми от „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД, без да е бил сигурен дали е длъжен да я декларира по описания ред, съобразявайки законовите санкции при недеklarиране на такива суми.

Въз основа на приобщените доказателства от предходната ревизия и събраните доказателства при повторната такава е констатирано, че на 31.12.2015 г. „МЕДИЯ ОДИТ“ ООД /с предишно наименование „КОНТАДОР 1“ ЕООД/ и Н. Н. О. – негов управител са сключили спогодба, съгласно която последният се е съгласил, че дължи на дружеството сума в размер на 39 523,02 лв., която ще плати на 31.12.2030 г. На датата на сключване на спогодбата /31.12.2015 г./ с договор за цесия „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД е прехвърлило вземането си от жалбоподателя на „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОФИС“ ЕООД/, с което е договорено плащане през м. 09.2030 г.

При повторната ревизия в хода на насрещна проверка на „МЕДИЯ ОДИТ“ ООД управителят на последното е посочил, че със споразумение от 19.01.2016 г. договорът за прехвърляне на вземане от 31.12.2015 г. с „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОФИС“ ЕООД/ е развален и е представил копие от споразумението. Декларирал е, че до

датата на последното „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД не е получило плащане по договора за прехвърляне на цесия. Заявил е, че на 20.01.2016 г. Н. Н. О. е възстановил в брой сумата от 39 523,02 лв., за удостоверяването на което е представил копие от ПКО №20160120/20.01.2016 г.

При анализа на посочените документи в процесния РД е посочено, че споразумението за разваляне на договора за цесия и ПКО №20160120/20.01.2016 г., удостоверяващ плащането на задължението на жалбоподателя към „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, са представени в хода на повторната ревизия. Подчертано е, че те представляват частни писмени документи по смисъла на чл. 180 от Гражданскопроцесуалния кодекс (ГПК), удостоверяващи направените волеизявления от авторите им, без да доказват верността на данните в тях, поради което са ценени в съвкупност с останалите документи, събрани в хода на ревизионното производство. Ревизиращият екип е направил заключение, че не е налице икономическа логика за изготвяне на споразумението за разваляне на договора за цесия и ПКО №20160120/20.01.2016 г., предвид обстоятелствата, че Н. Н. О. лично е съхранявал наличните парични средства в брой на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД за процесните периоди и ПКО е подписан за предал и приел сумата единствено от него. Акцентирано е, че това е една от причините те да не бъдат събрани от публичните изпълнители на НАП, а именно – притежаването им от задълженото лице и отразяването им като служебен аванс в счетоводството на дружеството. Подчертано е, че съгласно представените доказателства към 20.01.2016 г. Н. Н. О., в качеството на управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, е имал във фактическо владение сумата от 39523,02 лв., която при добросъвестно поведение е следвало да бъде ползвана за погасяване на главниците по публичните задължения на „КОНТАДОР 1“ ЕООД, което не е направено. Акцентирано е, че това е една от причините те да не бъдат събрани от публичните изпълнители на НАП.

При предходната ревизия е установено, че с договори за прехвърляне на вземания от № 41101 до № 41155 от 01.09.2015 г., когато жалбоподателят е управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД и непосредствено преди продажбата на дружествените дялове от същото, дружеството е прехвърлило вземанията си от клиенти в общ размер на 85426,40 лв. към „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД. Данни за прехвърлените вземания по размер и длъжник /наименование и ЕИК/ по всеки договор за цесия, конкретизиран по номер и дата са описани в констативната част на РД. С договорите „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД - цесионер се е задължило да плати дължимите суми от клиентите на дружеството еднократно на 01.09.2030 г. по начин, указан от „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/. За обезпечаване на вземанията на цедента, цесионерът е учредил залог върху прехвърлените вземания по реда и при условията на чл. 162 и следващите от Закон за задълженията и договорите в полза на цедента. Договорите за цесия са осчетоводени от „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД по дебита на сметка 498 Други дебитори, подсметка 6 „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД срещу кредитиране на сметка 411 Клиенти, на съответните аналитични нива, по които са отчетени вземанията. Преценено е, че сделките по прехвърляне на вземания от „КОНТАДОР 1“ ЕООД, в

качеството му на цедент, на „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД, в качеството на цесионер, са разпоредителни сделки с имущество на дружеството, извършени от Н. Н. О., в качеството му на управител на „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/. Посочено е, че те са извършени на 01.09.2015 г., след получаване от жалбоподателя на съобщение за доброволно изпълнение на публични задължения на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД на **24.06.2015 г.**

При повторната ревизия са извършени насрещни проверки на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД /с предишно наименование „КОНТАДОР 1“ ЕООД/ и „МЕДИЯ ОФИС „ ЕООД /с предишно наименование „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД/. Двете дружества са представили копие на ПКО №20160119/19.01.2016 г. на „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/, документиращ получена сума от „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД в размер на 85 426,00 лв., с основание - плащане на цена на закупени вземания по договори за прехвърляне на вземане от №41101 до №41154 от 01.09.2015 г. ПКО е подписан единствено от жалбоподателя в качеството на лице, предало и получило сумата. Н. Д. Д., в качеството на управител на двете дружества, е декларирал, че на 19.01.2016 г. „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД - цесионер е платил на „КОНТАДОР 1“ ЕООД – цедент в брой, предсрочно, уговорената цена по сключените на 01.09.2015 г. договори за прехвърляне на вземания от №41101 до №41154 в общ размер от 85426,40 лв. Подчертано е, че съгласно представените доказателства към 19.01.2016 г. Н. Н. О., в качеството на управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, е имал във фактическо владение сумата от 85 426,00 лв., която при добросъвестно поведение е следвало да бъде ползвана за погасяване на главниците по публичните задължения на „КОНТАДОР 1“ ЕООД, което не е направено.

При ревизията е изследвано наличието на договори за заеми, сключени от „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД с „МЕДИЯ ВЕНЧЪРС“ ЕООД /с предходно наименование „КОНТАДОР ОДИТ“ ЕООД/ и „ОДИТ КОНСУЛТ 2000“ ЕООД. Констатирано е, че през процесните периоди дружествата са свързани лица – управител и Е. им е Н. Н. О.. При повторната ревизия са извършени насрещни проверки на същите. Въз основа на представените от тях документи и обяснения е установено, че „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/ е превело по банков път на 05.06.2012 г. на „КОНТАДОР ОДИТ“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ВЕНЧЪРС“ ЕООД/ сума в размер на 5_000,00 лв. и на 11.06.2012 г. – 9_400,00 лв., представляващи временна финансова помощ. За удостоверяване на възстановяването им е представен ПКО на „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/ №20160107/07.01.2016 г. за приета сума от „КОНТАДОР ОДИТ“ ЕООД в размер на 14_400,00 лв., с основание – временна финансова помощ предоставена по банков път на 05.06.2012 г. и 11.06.2012 г., ведно с квитанция.

Констатирано е, че на 06.11.2012 г., „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/ е превело по банковата сметка на „ОДИТ КОНСУЛТ 2000“ ЕООД сумата от 22 000,00 лв., представляваща временна финансова помощ. За удостоверяване на нейното възстановяване е представено копие

на ПКО на „КОНТАДОР 1“ ЕООД №20160106/06.01.2016 г., с основание - временна финансова помощ, предоставена по банков път на 06.11.2012 г.

Въз основа на установените обстоятелства, ревизиращият екип е направил заключение, че към датите на изготвяне на ПКО за възстановяване на сумите – 06.01.2016 г. и 07.01.2016 г. последните са били във фактическо владение на Н. Н. О., в качеството на управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, и при добросъвестно поведение е следвало да бъдат ползвани за погасяване на главниците по публичните задължения на „КОНТАДОР 1“ ЕООД, което не е сторено.

При така установените обстоятелства, в РД е прието, че общо получените суми **през м. 01.2016 г. по ПКО** за възстановяване на служебен аванс, цедираните вземания към клиенти и предоставената временна финансова помощ на „МЕДИЯ ВЕНЧЪРС“ ЕООД и „ОДИТ КОНСУЛТ 2000“ ЕООД от Н. Н. О., в качеството на управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, които е съхранявал лично като „каса“ на дружеството, и които са отразени по сметка 498 Други дебитори на „КОНТАДОР 1“ ЕООД, са в общ размер на **161 349,02 лв.** Акцентирано е, че те са били достатъчни за погасяване на главниците по публичните задължения на дружеството, които обаче не са погасени.

При така установената фактическа обстановка е прието, че са изпълнени фактическите състави на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК и на Н. Н. О. е ангажирана отговорност за задължения за данъци и осигурителни вноски на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД в размер на 136 778,44 лв., ведно с лихва за забава в размер на 73 886,94 лв.

Връченият по реда на чл.32 от ДОПК ревизионен акт е оспорен по административен ред с жалба вх.№ 94-Н-78 от 01.03.2021 г. Срокът за произнасяне от решаващия орган съгласно чл.155, ал.1, вр. чл.146 от ДОПК, е до 07.05.2021 г., включително. Не е спорно, че в този срок горестоящият административен орган не се е произнесъл, което се смята за потвърждение на ревизионния акт в обжалваната част съгласно чл.156, ал.4 от ДОПК. В този случай жалба против ревизионния акт може да се подаде в 30-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне (чл.156, ал.5 от ДОПК), т.е. в срок до 07.06.2021 г. Този срок е спазен от жалбоподателя О. с подаване на жалба вх.№ 53-04-428 от 07.06.2021 г., по която е образувано адм.д.№ 7250/2021 г. по описа на АССГ, 14-ти състав, присъединено за съвместно разглеждане към настоящето производство с определение от 02.06.2022 г.

При оспорване по реда на чл.156, ал.5 от ДОПК следващата алинея на същата норма забранява на решаващия орган да постанови решение след изтичането на срока за изпращане на преписката в съда (7 дни съгласно чл.146 от ДОПК). В срока по чл.156, ал.6 от ДОПК (до 14.06.2021 г.) е постановено Решение № 897 от 14.06.2021 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден, в която част РА е предмет на съдебно оспорване съгласно чл.156, ал.1 ДОПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Настоящото съдебно производство е образувано по жалба, подадена в срока по чл.156, ал.5 ДОПК, от легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и при изпълнение на процесуалните

предпоставки по чл.156, ал.1-3 ДОПК, поради което е процесуално допустима. При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът намира, че оспореният РА е издаден в установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Противно на твърденията в жалбата, в ревизионната преписка липсват данни за допуснати в ревизионното производство съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание.

Жалбоподателят възразява срещу извършено в хода на ревизията връчване на документи по реда на чл.32, ал.1 от ДОПК.

Следва да се отбележи, че ЗВР и ЗИДЗВР от 09.01.2019 г. са връчено по електронен път на адрес [\[електронна поща\]](#). Така връчените по електронен път съобщения съдържат изрично отбелязване, че за да се приемат изпратените документи, следва да се активира приложена препратка. Посочено е в електронното съобщение, че съгласно чл.30, ал.6 от ДОПК потвърждаване на активирането на електронната препратка ще генерира електронно съобщение към системата на НАП, което ще удостовери извършеното връчване. Административната преписка съдържа удостоверения за визираното електронно връчване на документи по електронен път на 20.11.2018 г. (л.54), на 09.01.2019 г. (л.60-61) и на 16.06.2021 г. (л.178).

ЗИД на ЗВР от 13.02.2019 г., както и процесните РД от 11.06.2019 г. и РА от 16.07.2019 г. са връчени по реда на чл.32 от ДОПК, според които връчване чрез прилагане към досието се извършва в случаите, когато лицето, неговият представител или пълномощник, член на орган на управление или служител, определен да получава съобщения или книжа, *не е намерен на адреса за кореспонденция, след най-малко две посещения през 7 дни.*

В жалбата по административен ред О. е посочил, че е получавал на електронния си адрес съобщения от служителите на НАП, в качеството си на представляващ на множество дружества, но не и като физическо лице по спорното ревизионно производство.

Редът за връчване на съобщения е уреден в отделните алинеи на чл.29 от ДОПК, като в първата от тях е посочен основният способ - връчването на съобщенията в административното производство се извършва на адреса за кореспонденция на субекта. У. в следващите алинеи глагол „може“ е указание за правомощие на приходните органи, което се осъществява по дискреция, т.е. по усмотрение - съобщенията могат да се връчват чрез изпращане на писмо с обратна разписка чрез лицензиран пощенски оператор, в която се вписва извършеното действие (ал.3), съобщенията могат да се връчват чрез изпращане по телефакс или с електронно съобщение при използване на квалифициран електронен подпис на органа по приходите (ал.4), връчването може да стане чрез общината или кметството, ако в населеното място, където трябва да се извърши, няма орган по приходите, съответно връчител (ал.5).

Вярно е, че в хода на ревизионното производство е било предприето редовно връчване на документи по електронен път, след което този ред вече не е използван от приходните органи. Редовното връчване на електронното съобщение е уредено в чл.30, ал.6 от ДОПК (в относимата редакция към 2019

г.-2020 г.), а именно когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация. Дължим е извод, че редовното връчване по електронен път изисква активно съдействие от страна на получателя – изпращане на потвърждение от негова страна, активиране на електронна препратка или изтегляне. С други думи – липсата на редовно връчване по електронен път не може да се вмени единствено във вина на приходните органи. В случая, самият жалбоподателят признава в жалбата си по административен ред, че получава на електронния си адрес съобщения от служителите на НАП, но ги е възприел, че са в качеството му на представляващ на множество дружества, а не в лично качество. Заблудата по отношение на качеството на адресата на съобщенията или липсата на съдействие от негова страна, които очевидно не могат да се припишат на органи по приходите, не обосновават допуснато съществено процесуално нарушение. Напротив, приходните органи са използвали легални способи за връчване на съобщения по чл.29, ал.1 и ал.3 от ДОПК, каквито са изискванията на чл.32, ал.1 от ДОПК, за да се пристъпи към връчване чрез прилагане към досието, а именно посещение на адреса за кореспонденция и изпращане на писмо с обратна разписка съгласно чл.32, ал.5 от ДОПК. Посещенията на адреса за кореспонденция са надлежно документирани по реда на чл.32, ал.1 от ДОПК (две посещения през 7 дни). Налице са изпратени по пощата писма с обратни разписки, всички от които са върнати с отбелязване „непотърсен“ или „непознат“. Изпратени са и електронни съобщения по чл.32, ал.5 от ДОПК на посочения от лицето електронен адрес [\[електронна поща\]](#) (л.67, 106 и 124). Визираните обстоятелства указват на редовно изпълнена процедура по чл.32 от ДОПК при връчване на документи в хода на ревизионното производство, поради което предприетото връчване на документи чрез прилагане към досието по чл.32 от ДОПК не може да обоснове допуснато съществено процесуално нарушение. Обосновано е посочено в Решение № 897 от 14.06.2021 г., че жалбоподателят е имал право да изиска копие от РД и РА от ТД на НАП С., но няма данни да го е упражнил. Действията му в хода на ревизионното производство навеждат на злоупотреба с процесуални права от негова страна, а не от страна на приходната администрация. По изложените съображения съдът намира, че в хода на ревизионното производство не са допуснати твърдяните от ревизираното лице съществени процесуални нарушения.

От друга страна и с оглед задълженията си по чл.160, ал.1 ДОПК на инстанция по същество на спора, по силата на чл.146, т.4 АПК, вр пар.2 от ДР на ДОПК, съдът следва да се произнесе относно приложението на материалния закон, а именно, относно наличието на основания по чл.19, ал.1 и ал.2 от ДОПК за ангажиране на отговорността на Н. Н. О. за задължения на дружеството „КОНТАДОР 1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] (сега МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД).

Преценката за законосъобразното ангажиране на отговорността на третото лице изисква анализ на визираните в чл. 19 - чл. 21 от ДОПК предпоставки за ангажиране на този вид субсидиарна, лична, имуществена отговорност, предвидена за трети лица - членове на органи на управление или управители на задължени лица по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК.

За реализиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК се изисква кумулативното наличие на няколко предпоставки, за всяка от хипотезите по ал. 1 и ал. 2 на посочената норма. Съгласно чл. 19, ал. 1 от ДОПК, това лице трябва да е укрило факти и обстоятелства, които по закон е било длъжно да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие на това бездействие да е налице състояние на невъзможност да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски.

В ал. 2 на същата норма е визирана друга хипотеза за възникване на отговорност на управителя или член на орган на управление, а именно недобросъвестно извършване на плащане в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 или т. 2 от ДОПК, представляващо скрито разпределение на печалбата или дивидент или отчуждаване на имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по - ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото юридическо лице е намаляло и по този начин е осуетена възможността на дружеството да плати своите задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Анализът на посочените разпоредби налага извод, че отговорността по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК почива върху недобросъвестно препятстване събирането на данъци или задължителни осигурителни вноски на задълженото юридическо лице. Препятстването се състои в непосочване или невярно посочване на данни, които са известни на това трето лице /чл. 19, ал. 1 от ДОПК/ или разпореждане с имуществото на дружество при условията на чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

Съгласно чл. 20 ДОПК отговорността е субсидиарна - обезпечението и принудителното изпълнение се насочва първо срещу имуществото на задълженото юридическо лице, за чието данъчно и осигурително задължение се носи отговорност.

Отнесено към конкретиката на случая описаните законови разпоредби предполагат изследване на следните елементи от отговорността на третото лице:

I. Лицето да има качеството на орган на управление или на управител на задължено лице по чл.14, т.1 и 2 от ДОПК към момента, към който са установени публичните задължения. В случая, тази предпоставка не е спорна, доколкото Н. Н. О. притежава качеството „управител“ на дружеството „КОНТАДОР 1“ ЕООД от учредяването му на 25.02.2011 г. до 31.12.2015 г. С Договор за продажба на дружествени дялове от 28.01.2016 г. задълженото лице е продало всичките дружествени дялове, представляващи 100% от капитала му, на Н. Д. Д. за сумата от 5000,00 лв. Обстоятелството е вписано в ТР на 25.02.2016 г.

При ревизията е установено, че Н. Д. Д. е свързано лице по смисъла на §1, т. 3 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ДОПК със 7 търговски дружества, които имат задължения към бюджета в особено големи размери, в т. ч. „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД /с предишно наименование „КОНТАДОР 1“ ЕООД и „МЕДИЯ ОФИС „ ЕООД /с предишно наименование „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД/.

Установява се от приета по делото съдебно-икономическа експертиза от

23.06.2023 г., че изследваните дружества „МЕДИЯ ВЕНЧЪРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ОДИТ КОНСУЛТ 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „МЕДИЯ ОФИС „ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, са свързани лица съгласно пар.1, т.3, б.“д“ от ДР на ДОПК, тъй като жалбоподателят О. е техен управител и Е..

Не е спорно, че РА №Р-22221015007844-091-001/14.07.2016 г. на ТД на НАП С., с който са установени допълнителни задължения на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, е влязъл в сила.

II. На следващо място, съгласно чл.19, ал.1 от ДОПК следва да е налице поведение (действие или бездействие), чрез което се укриват факти и обстоятелства, които по закон следва да бъдат обявени пред органа по приходите или публичния изпълнител. Укриването на фактите и обстоятелствата предполага наличие на умисъл (недобросъвестност) от страна на субекта, носещ отговорност по чл. 19 от ДОПК, т.е. *знание*, че на основание законови разпоредби определени факти и обстоятелства следва да бъдат обявени. Следва да е налице волево поведение на субекта, което цели пряко укриване на факти и обстоятелства от приходната администрация, като *същият да съзнава*, че това води до невъзможност да се съберат публичните задължения. Най-общо, за да възникне отговорност по чл. 19, ал. 1 е необходимо на лицата да са известни съответните факти, но въпреки това при наличие на задължение за обявяването им, същите да не са ги обявили пред приходната администрация.

С РА №Р-22221015007844-091-001 от 14.07.2016 г. на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД са установени задължения във връзка с подадени от дружеството уведомления за корекция на допуснати технически грешки вх. №10-53-06-1038 от 19.06.2015 г. и вх. №10-53-06-1037 от 19.06.2015 г. по регистъра на ТД на НАП С., офис Център. Грешките представлявали неотчетени приходи от услуги по издадени фактури от „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД / и недеклариране на същите в дневник продажби и СД по ЗДДС. За да обосноват отговорността на ревизираното лице по чл.19, ал.1 от ДОПК за задължения на „КОНТАДОР 1“ ЕООД, приходните органи са приели, че О. е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периоди от 01.01.2011 г. до 31.12.2014 г. и СД по ЗДДС за периоди м. 05.2014 г., м. 07.2014 г., м. 08.2014 г., от м. 01.2015 г. до м. 03.2015 г. и м. 05.2015 г., с отразени в тях неверни данни, което обстоятелство било обявено лично от него, в качеството му на управител на дружеството, чрез подаване на уведомления за корекция на допуснати технически грешки вх. №10-53-06-1038 от **19.06.2015 г.** и вх. №10-53-06-1037 от **19.06.2015 г.** по регистъра на ТД на НАП С., офис Център. Още повече, че установените задължения на „КОНТАДОР 1“ ЕООД с влязъл в сила РА са в еквивалентен размер на обявените от О. технически грешки.

Ревизорите са изложили мотиви, че в така подадените декларации по чл.92 от ЗКПО и чл.124 от ЗДДС „КОНТАДОР 1“ ЕООД не е взело предвид при определяне на задълженията си за корпоративен данък и ДДС издадени от него фактури за предоставени услуги, което е в резултат на съзнателни действия на управителя, а именно – при наличие на умисъл, изразяващ се в подаване на уведомления за отстраняване на технически грешки във връзка с недекларирани фактури 6 месеца преди продажба на дружествените дялове

на „КОНТАДОР 1“ ЕООД. Касаело се не за действия с инцидентен характер, а с регулярен и последователен такъв - недекларирани фактури в рамките на период от 4 години, тъй като жалбоподателят лично декларираше, че той е отговорен за правилното определяне и деклариране на задълженията на „КОНТАДОР 1“ ЕООД за данъци и осигурителни вноски за процесните периоди и не е сторил същото коректно.

Нещо повече, ревизионното производство на дружеството е било спряно по негово искане на 06.01.2016 г., а на 11.02.2016 г. в ТР е вписана продажбата на дружествените дялове от Н. Н. О. в полза на свързано лице Н. Д. Д..

Съвкупната преценка на така установените при ревизията факти и обстоятелства потвърждава изводите на приходните органи, че чрез несвоевременно деклариране по предвидения ред в материалните закони на издадените фактури за продажба на услуги от „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД управителят на дружеството Н. Н. О. е действал **недобросъвестно** като е укрил факти и обстоятелства, които е бил длъжен да обяви съгласно чл. 124, ал. 2 от ЗДДС и чл. 92 от ЗКПО. Изложеното правилно и законосъобразно е квалифицирано от приходните органи като съставомерно поведение по чл.19, ал.1 от ДОПК – укриване на факти и обстоятелства, които О. по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите.

III. Съгласно чл.19, ал.2, т.1 от ДОПК следва да е налице поведение, изразяващо се в плащания в натура *или* в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата *или* дивидент, *или* отчуждаване на имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарни.

Съгласно легалното определение по пар.1, т.5, б.“а“ от ДР на ЗКПО "Скрито разпределение на печалба" са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице (ДЗЛ) дейност *или* превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени *или* разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б". У. в относимите разпоредби съюз „или“ е ясно указание за алтернативност на съставомерното поведение. Ето защо, констатациите на съдебно-оценителната експертиза от 07.02.2023 г., че извършените от О. отчуждавания на права не е на цени, различаващи се от обичайните пазарни нива, не е достатъчно да обори констатациите на РА. Това е така, тъй като съставомерно по чл.19, ал.2 от ДОПК е например поведение по разпределение суми, които не са свързани с осъществяваната от ДЗЛ дейност. Изложеното следва от буквалното тълкуване на чл.19, ал.2 от ДОПК, според който е съставомерно поведение на лицата по чл.14, т.1 и т.2 от ДОПК, когато недобросъвестно извършат „едно от следните действия“.

1. Дружеството «Контадор 1» ЕООД е купувач по предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 12.07.2011 г. с продавач "Интернешънъл билдингс" ЕООД, ЕИК[ЕИК], и предмет недвижим имот: апартамент №46, вх.Е, ет.9, с площ от 54,62 м2, състоящ се от две стаи и две мокри помещения, който предстои да бъде изграден в жилищна сграда с административен адрес: [населено място], м."Л." II м.р., кв.33 в урегулиран

поземлен имот с № 1 2651, урегулиран поземлен имот с № III 265/17 урегулиран поземлен имот с № IV 2651, урегулиран поземлен имот № V-2651 съгласно действащия подробен устройствен план на [населено място]. Страните са договорили обща продажна цена в размер на 27 000 евро, а заплатената от купувача сума от 27 503,90 лв. представлява 52,08% от договорената сума.

С Договор за прехвърляне на права от **23.09.2015** г. „Контадор 1“ ЕООД прехвърлило на цесионера "Джей консалтинг енд сървисиз" ЕООД ЕИК[ЕИК], правата си върху недвижимия имот по предварителния договор от 12.07.2011 г. Цената по договора от 23.09.2015 г. е 27 503,90 лв. и е предвидено да бъде заплатена еднократно на **23.09.2030** г. Сумата съответства на заплатената от „Контадор 1“ ЕООД сума в периода 07.02.2012 г. - 29.10.2012 г. по договора от 12.07.2011 г., сключен с "И. билдингс" ЕИК[ЕИК], и е отразена по см. 207 на дружеството в оборотните ведомости м. януари 2014 г. - м. август 2015 г.

С Анекс от 23.09.2015, "И. билдингс" ЕИК[ЕИК], „Контадор 1“ ЕООД и "Джей консалтинг енд сървисиз" ЕООД, ЕИК[ЕИК], се споразумяват, че "Джей консалтинг енд сървисиз" ЕООД встъпва в правата на „Контадор 1“ ЕООД по предварителния договор от 12.07.2011 г. Прехвърлените права върху недвижимия имот са срещу задължение на „Контадор 1“ ЕООД към "Джей консалтинг енд сървисиз" ЕООД ЕИК[ЕИК], доколкото дружеството е било доставчик на услуги по обработка на одиторските досиета на „КОНТАДОР 1“ ЕООД. Отношенията между дружествата са били обект на изследване в хода на ревизията на „Контадор 1“ ЕООД, за резултатите от която е издаден РА №Р-22221015007844-091-001/14.07.2016 г., при която е прието, че фактура №14266 от 01.10.2015 г., издадена от „КОНТАДОР 1“ ЕООД към „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД, отразява вярно стопанската операция. Не е спорно, че „Контадор 1“ ЕООД е издало фактура №[ЕГН]/01.10.2015 г. с получател "Джей Консалтинг Енд Сървисиз" ЕООД и основание "Доставка на услуга по чл.9, ал.2, т.2 от ЗДДС - прехвърляне на права по предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот съгласно договор". Общата стойност на фактурата в размер на 33 004,68 лева (в т.ч. ДО в размер на 27 503,90 лева и начислено ДДС в размер на 3 500,78 лева).

Според приета по делото съдебно-оценителна експертиза пазарната стойност на правата върху имота възлиза на 34 704.36 лв.

При тези данни по делото съдът приема, че действията описани в т.1 осъществяват фактическия състав на поведение по чл.19, ал.2, т.1 от ДОПК. Извършеното на 23.09.2015 г. прехвърляне на права по предварителния договор от 12.07.2011 г. има характер на отчуждаване на имущество. По силата на предварителния договор в имуществото на «Контадор 1» ЕООД е следвало да бъде наличен недвижим имот, на който през 2012 г. дружеството е заплатило почти половината стойност. Вместо това, за дружеството остава несигурно (с оглед отдалечеността му във времето – 23.09.2030 г.) вземане от "Джей Консалтинг Енд Сървисиз" ЕООД. Към датата на прехвърляне на дружествените дялове от «Контадор 1» ЕООД е налице сигурно намаляване на имуществото на дружеството, което не е попълнено нито с недвижим имот като материален актив, нито с парични средства.

Разпореждането с права е извършено на 23.09.2015 г., т.е. след получаване от

жалбоподателя на съобщение за доброволно изпълнение на публични задължения на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД на 24.06.2015 г., поради което поведението му може да се квалифицира като „недобросъвестно“, т.е. налице е знание за увреждащото поведение. Посоченото съобщение за доброволно изпълнение от 24.06.2015 г. не е приложено в ревизионната преписка, нито се съдържа в приложеното в оригинал изпълнително дело. Въпреки това, за съда е въвн от съмнение наличието на изпратено съобщение за доброволно изпълнение, което задължение на приходната администрация произтича от чл.182, ал.1 от ДОПК (в относимата редакция към 2015 г.) - ако задължението не бъде изпълнено в законоустановения срок, **преди** да бъдат предприети действия за принудителното му събиране, органът, установил вземането, изпраща покана до длъжника да плати задължението си в 7-дневен срок.

2. С 55 броя договори от **01.09.2015 г.** „Контадор 1“ ЕООД прехвърлило на "Джей консалтинг енд сървисиз" ЕООД свои вземания от контрагенти на обща стойност 85 426,40 лв. Предвидено е заплащането по договорите да бъде извършено еднократно на **01.09.2030 г.** Съображенията на съставомерно поведение по чл.19, ал.2, т.1 от ДОПК са аналогични на изложените в т.1. Към датата на прехвърляне на дружествените дялове от «Контадор 1» ЕООД е налице сигурно намаляване на имуществото на дружеството, тъй като то няма парични вземания към свои клиенти, а вземанията му от свързаното лице "Джей консалтинг енд сървисиз" ЕООД по договорите от 01.09.2015 г. са несигурни (с оглед отдалечеността им във времето – 01.09.2030 г.), вкл. предвид практиката на лицата по документално оформление на отношенията между тях (напр. по представяне на ПКО, подписани и за двете страни от Н. О.). Действията на О. навеждат на едностранно създаване на документи от името на свързани дружества, на които е едноличен собственик на капитала и управител, с цел оправдаване на съзнателното, късно представяне на фактурите, описани в раздел II от настоящето решение.

По делото е представен ПКО №20160119 от 19.01.2016 г. с основание "заплащане на цената за закупени вземания по договори за прехвърляне на вземане с номера от 41101 до 41154, сключени на 01.09.2015 г.", с наредител "Джей Консалтинг Енд Сървисиз" ЕООД и получател "Контадор 1" ЕООД на сума в размер на 85 426,40 лева. Съгласно съдебно-икономическа експертиза от 23.06.2023 г. по делото не са представени счетоводни регистри на "Контадор 1" ЕООД за период от 01.01.2016 г. до 28.01.2016 г. за осчетоводяване на получената сума. Както пояснява вещото лице Г. в о.с.з. на 03.07.2023 г., независимо, че този период е кратък и е извън ревизираните периоди, той е пряко свързан с възстановяването на парични суми.

Съдържанието на представения ПКО №20160119 от 19.01.2016 г. е в противоречие с договорите от 01.09.2015 г., в които е уговорено еднократно плащане на 01.09.2030 г. Това обстоятелство, както и установената от експерта липса на счетоводно отразяване на ПКО, разколебават твърденията на ревизираното лице за твърдяното от него реално разместване на материални ценности.

Доколкото документалното оформление на отношенията е извършено на 01.09.2015 г., т.е. след получаване от жалбоподателя на съобщение за доброволно изпълнение на публични задължения на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД на

24.06.2015 г., обоснован е изводът на приходните органи, че това поведение може да се квалифицира като „недобросъвестно“, т.е. налице е знание за увреждащото поведение.

3. Със спогодба от **31.12.2015 г.** "Контадор 1" ЕООД и Н. Н. О. са се съгласили, че към 31 декември 2015 г. Н. О. дължи на "Контадор 1" ЕООД сума в размер на 39 523,02 лева. Н. О. се е задължил да заплати тази сума на „Контадор 1“ ЕООД еднократно на **31 декември 2030** година.

С договор за прехвърляне на вземане от 31.12.2015 г. „Контадор 1“ ЕООД като цедент прехвърля на „Джей Консултинг енд Сървисиз“ ЕООД като цесионер, свое вземане от Н. Н. О., възлизащо на 39 523.02 лв.

Със споразумение от 19.01.2016 г. страните са развалили договор за прехвърляне на вземането от 31.12.2015 г.

О. декларирал, че до датата на споразумението от 19.01.2016 г. „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД не е получило плащане по договора за прехвърляне на цесия. Заявил е, че на **20.01.2016 г.** е възстановил в брой сумата от 39 523,02 лв., за удостоверяването на което е представил копие от ПКО №20160120/20.01.2016 г. Ревизорите са приели, че представените частни документи нямат обвързваща доказателствена сила съгласно чл.180 от ГПК, поради което към 20.01.2016 г. О., в качеството на управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, е имал във фактическо владение сумата от 39 523,02 лв., която при добросъвестно поведение е следвало да бъде ползвана за погасяване на главниците по публичните задължения на „КОНТАДОР 1“ ЕООД, което не е направено и това е една от причините те да не бъдат събрани от публичните изпълнители на НАП.

Съгласно приета съдебно-икономическа експертиза от 23.06.2023 г. по делото е приложен Приходен касов ордер (ПКО) с №20160120 от 20.01.2016 г. с посочено основание "възстановяване на остатък от получен аванс за заплащане на покупки и разходи на дружеството в брой" с наредител Н. Н. О. и получател "Контадор 1" ЕООД на сумата в размер на 39 523,02 лева, но не са представени счетоводни регистри на "Контадор 1" ЕООД за период от 01.01.2016 до 28.01.2016 г. за осчетоводяване на получената сума.

Съвкупната преценка на така установените обстоятелства навежда на извод, че към датата на прехвърляне на дружествените дялове от „КОНТАДОР 1“ ЕООД в имуществото на дружеството реално липсва увеличение със сумата от 39 523,02 лв. Доколкото документалното оформление на отношенията е извършено в периода 31.12.2015 г. – 20.01.2016 г., т.е. след получаване от жалбоподателя на съобщение за доброволно изпълнение на публични задължения на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД на **24.06.2015 г.**, то е обоснован изводът на приходните органи, че това поведение може да се квалифицира като „недобросъвестно“, т.е. налице е знание за увреждащото поведение.

4. Съдът кредитира приета по делото съдебно-икономическа експертиза от 23.06.2023 г., която е направила анализ на счетоводни извлечения за изтеглени парични средства от Н. О. по приложения по делото 5 броя годишни справки на Аналитичен регистър на с/ка 498/4 "Н. О." на "Контадор 1" ЕООД за период от 01.01.2011 до 31.12.2015 г.

Заклучението потвърждава констатациите на приходните органи, че през

2011 г. О. е изтеглил от банкови сметки на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД парични средства в общ размер на 13 850,00 лв., през 2012 г. – в размер на 130 849,12 лв., през 2013 г. - 1400,00 лв., през 2014 г. - 3 000,00 и през 2015 г. – 6 400,00 лв. Потвърждава се също, че в счетоводната отчетност на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД /с предишно наименование „КОНТАДОР 1“ ЕООД/ не е водена счетоводна сметка „Каса“, което означава, че всички налични парични средства на дружеството са били в г-н О.. Изтеглените от управителя средства от банковата сметка на дружеството са отразявани по сметка 498/4 Други дебитори /Н. О./, като по последната са отчитани взаимоотношения на дружеството с жалбоподателя като подотчетно лице – негов Е. и управител.

О. пояснил, че изтеглените от него парични средства от банковата сметка на „КОНТАДОР 1“ ЕООД са внасяни в касата на дружеството, при което са изготвени приходни касови ордери /ПКО/. Декларирал е, че за осъществяване на дейността е взимал служебни аванси, които отчитал по съответния ред. Заявил, че е извършил плащания с изтеглените пари, които са отразени по кредита на сметката, в следните направления: за заплати на наети служители, отразени по дебита на сметка 421 Персонал, текущи разходи за дейността на дружеството, отразени по дебита на сметки 601 и 602, съответно и 4531, ако фактурата е с начислен ДДС и зразходи за подобрене на апартамент, за който „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД е имало сключен предварителен договор за покупко-продажба с „ИНТЕРНЕТЪНАЛ БИЛДИНГС“ ООД, отразени по дебита на сметка 207 Разходи за придобиване на ДМА.

Според т.7 от експертната от 23.06.2023 г. по делото са приложени 5 броя годишни справки на Аналитичен регистър на с/ка 498/4 "Н. О." на "Контадор 1" ЕООД за период от 01.01.2011 до 31.12.2015 г., както следва:

7.1. Аналитичен регистър на с/ка 498/4 "Н. О." на "Контадор 1" ЕООД за период от 01.01.2011 до 31.12.2011 г. Начално салдо Дт в размер на 0,00 лева. Обороти Дт в размер на 13 850,00 лева. Сумата в размер на 13 850,00 лева е сформирана с 5 броя тегления на парични средства от Н. О. (подробно посочени в Приложение 1, таблица 3). За 5-те броя тегления на парични средства са представени 5 броя Квитанции към ПКО с №20110503, №20110920, №201110.18, № 20111031 и № 20111130. Няма направени записи в обороти Кт. Крайно салдо Дт в размер на 13 850,00 лева. Парични средства налични в Н. О. към 31.12.2011 г. в размер на 13 850,00 лева. Към 31.12.2011 г. изтеглената сума от Н. О. е в размер на 13 850,00 лева.

7.2. Аналитичен регистър на с/ка 498/4 "Н. О." на "Контадор 1" ЕООД за период от 01.01.2012 до 31.12.2012 г. Начално салдо Дт а размер на 13 850,00 лева. Обороти Дт в размер на 129 392,74 лева. Сумата в размер на 129 489,12 лева е сформирана с 22 броя тегления на парични средства от Н. О. (подробно посочени в приложение 1, таблица 4). По делото са приложени 30 броя Квитанции към ПКО с №20120222, №20120229, №20120306, №20120319, №20120320, №20120402, №20120403, №20120509, №20120604, №20120608, №20120611, №20120614, №20120627, №20120706, №20120712, №20120723, №20120726, №20120821, №20120828, №20120904, №20120914, №20120919, №20120926, №20121009, №20121012, №20121029, №20121106 и №20121108. По делото са налични 30 броя квитанции към ПКО на обща стойност в размер на 144 049,12 лева. Констатира се, че предоставените квитанции към ПКО са с

14 560,00 лева *по-голяма сума* отколкото са направени счетоводни записвания в с/ка 498/4 на "Контадор 1" ЕООД. В обороти Кт е записана сумата в размер на 2 580,38 лева. Представен е авансов отчет създаден от Н. О., за сумата в размер на 2 484,00 лева. За сумата в размер на 2 484,00 лева в Авансов отчет е посочено, че същата е била използвана за заплащане на външни услуги. Крайно салдо Дт в размер на 140 758,74 лева.

7.3. Аналитичен регистър на с/ка 498/4 "Н. О." на "Контадор 1" ЕООД за период от 01.01.2013 до 31.12.2013 г. Начално салдо Дт в размер на 140 758,74 лева. Обороти Дт в размер на 1 400,00 лева. Сумата в размер на 1 400,00 лева е сформирана с 1 брой тегления на парични средства от Н. О. (подробно посочени в приложение 1, таблица 5). За 1 брой теглене на парични средства е представена 1 брой Квитанция към ПКО с №20130722. В обороти Кт е записана сумата в размер на 8 678,25 лева. Представен е авансов отчет създаден от Н. О., за сумата в размер на 8 678,25 лева. За сумата в размер на 8 678,25 лева в Авансов отчет е посочено, че същата е била използвана за покриване на заплати за период от м.01.2013 до м.12.2013 г. (Приложение 1, таблица 6). Крайно салдо Дт в размер на 133 480,49 лева.

7.4. Аналитичен регистър на с/ка 498/4 "Н. О." на "Контадор 1" ЕООД за период от 01.01.2014 до 31.12.2014 г. Начално салдо Дт в размер на 133 480,49 лева. Обороти Дт в размер на 3 000,00 лева. Сумата в размер на 3 000,00 лева е сформирана с 1 брой тегления на парични средства от Н. О. (подробно посочени в Приложение 1, таблица 7). За 1 брой теглене на парични средства е представена 1 брой Квитанция към ПКО с №20140317. В обороти Кт е записана сумата в размер на 19 270,26 лева. Представен е авансов отчет създаден от Н. О., за сумата в размер на 19 270,26 лева. За сумата в размер на 19 270,26 лева в Авансов отчет е посочено, че същата е била използвана за покриване на осигуровки и заплати за период от 01.2014 до 12.2014 г. (11 004,69 лева са с основание осигуровки и заплати) и разходи по фактури (Приложение 1, таблица 8). Крайно салдо Дт в размер на 117 210,23 лева.

7.5. Аналитичен регистър на с/ка 498/4 "Н. О." на "Контадор 1" ЕООД за период от 01.01.2015 до 31.12.2015 г. Начално салдо Дт в размер на 117 210,23 лева. Обороти Дт в размер на 13 977,68 лева. Сумата в размер на 13 977,68 лева е сформирана с 2 броя тегления на парични средства от Н. О. (подробно посочени в Приложение 1, таблица 9). По делото са приложени 3 броя Квитанции към ПКО с №20151126, №20151127 и №20151230. Посочените 3 броя квитанции към ПКО са на обща стойност в размер на 11 887,00 лева. Констатира се, че предоставените квитанции към ПКО са с 2 090,68 лева по-малка сума отколкото са направени счетоводни записвания в с/ка 498/4 на "Контадор 1" ЕООД. Представен е авансов отчет създаден от Н. О., за сумата в размер на 78 600,21 лева. За сумата в размер на 78 600,21 лева в Авансов отчет е посочено, че същата е била използвана за покриване на осигуровки и заплати за период от 01.2015 до 12.2015 г. (24 542,42 лева са с основание осигуровки, заплати и изплатени хонорари през 2015 г.) и разходи по фактури (Приложение 1, таблица 10). В обороти Кт е записана сумата в размер на 131 187,91 лева. Крайно салдо Дт в размер на 0,00 лева.

В о.с.з. на 03.07.2023 г. вещото лице Г. пояснява, че всички налични парични

средства на „КОНТАДОР 1“ ЕООД са били в г-н О.. В авансовите отчети за изтеглени суми не е посочено тези суми да са ползвани за нуждите на дружеството, съответно в оправдателни счетоводни записвания не е посочено основание защо тези суми се намират в жалбоподателя, вкл. към 31.12.2012 г. сума в размер на 140 758.74 лв. (л.679). През следващите години тази сума намалява, за да достигне до крайно салдо на сметка 498/4 от 0.00 лв., което означава, че за 4 години г-н О. е възстановил взетите от търговското дружество суми, но не може да се установи дали те са пряко свързани с търговската дейност на „КОНТАДОР 1“ ЕООД. Част от направените записи са към големи вериги бензиностанции, към представителства на вносители на автомобили, към строителни хипермаркети, но не е ясна връзката на получените стоки с търговската дейност на дружеството (гърба на л.678). Очевидно описаните в т.8 от заключението като изплатени през ревизираните години заплати и осигуровки не съответстват на пълния размер на изтеглените от управителя суми от банкови сметки на дружеството.

Според отговора на т.2 от заключителната част на експертизата (л.662 от делото) записаните първични счетоводни документи (разходооправдателни документи) не са налични по делото, поради което експертизата не може да отговори дали направените разходи са свързани директно с дейността на търговско дружество "Контадор 1" ЕООД (в т.ч. фактури за строителни материали, фактури издадени от различни вериги бензиностанции и представителства на автомобилни марки). От "Контадор 1" ЕООД са изплатени хонорари, за които не са представени по делото граждански договори за основанието на плащането или други документи, че предоставена определена услуга на "Контадор 1" ЕООД.

Заключението от 23.06.2023 г. и дадените от вещото лице пояснения в о.с.з. потвърждават констатациите на РД и РА, че жалбоподателят е съхранявал изтеглените парични средства от банковата сметка на дружеството през процесните периоди, респ. те са били в негова фактическа власт и той е взимал решения за задълженията на последното, които е следвало да бъдат платени. Дължим е извод, че към 31 декември на 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г. жалбоподателят, в качеството си на управител на дружеството, е разполагал с необходимите парични средства (лично изтеглени от него от банкова сметка на последното) и при добросъвестно управление на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД е имал възможността да плати дължимите от дружеството данъци и осигурителни вноски за процесните периоди, но чрез теглене на парични средства от банковата сметка на дружеството той е осуетил възможността на приходните органи да съберат принудително вземанията на НАП от „КОНТАДОР 1“ ЕООД, която е и една от причините те да не бъдат събрани. Изложеното се потвърждава от констатацията на вещото лице Г. на л.31 от заключението, че според приемно-предавателен протокол от 28.01.2016 г. е предадена цялата касова наличност на дружеството в брой в размер на 82,28 лв.

Визираното поведение на О. осъществява състав на поведение по чл.19, ал.2 от ДОПК. В този смисъл е Решение № 7321 от 04.07.2023 г. по адм.д.№ 4161/2023 г. на ВАС, I-во отделение, в което при идентичност на фактическата обстановка е приета за доказана втората предпоставка по [чл. 19, ал. 2 от](#)

ДОПК - ревизираното лице недобросъвестно с поведението си е намалило имуществото на задълженото лице.

5. Няма спор, че жалбоподателят Н. О., в качеството си на едноличен собственик на "Контадор 1" ЕООД, е взел решение от 01.10.2015 г. натрупаната към 30 септември 2015 г. непокрита загуба от минали години в размер на 7 323,11 лв, да бъде покрита за сметка на неразпределената печалба от минали години, а натрупаната към 30 септември 2015 година и неразпределена печалба, след приспадане на загубата от минали години, да бъде разпределена сума в размер на 470 000,00 лв. като паричен дивидент на едноличния собственик на капитала Н. Н. О..

Приета по делото съдебно-икономическа експертиза от 23.06.2023 г. потвърждава констатациите на приходните органи, че по оборотна ведомост на "Контадор 1" ЕООД за период от 01.10.2015 до 31.10.2015 г. по сметка 121 "Непокрита загуба от минали години" е записана сумата в размер на 7 323,11 лева, по сметка 122 "Неразпределена печалба от минали години" е записана сумата в размер на 477 513,51 лева и по сметка 425 "Задължения за съучастия" в Кт (оборот) е записана сумата в размер на 446 500,00 лева. В крайно салдо Кт е записана сумата в размер на 446 500,00 лева. Същевременно, по делото не са представени счетоводни регистри на "Контадор 1" ЕООД за периода от 01.01.2016 г. до 28.01.2016 г. с данни дали посочената сума на дивидента е изплатена на Н. О..

Според ревизорите, решението за разпределение на дивидент е взето на **01.10.2015 г.**, след като жалбоподателят е знаел за дължимите осигурителни и данъчни задълженията от „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, за които лично е подал уведомления за корекция на допуснати технически грешки с вх. №10-53-06-1038 от **19.06.2015 г.** и вх. №10-53-06-1037 от **19.06.2015 г.** по регистъра на ТД на НАП С., офис Център, което е указание за неговата недобросъвестност по смисъла на чл.19, ал.2 от ДОПК.

Анализът на извлеченията от банковите сметки на дружеството и на физическото лице, както и липсата на сметка 501 Каса и фактът, че осчетоводените парични средства не са налични както по сметки на дружеството в банка, така и в касата на същото, правилно и обосновано са мотивирали ревизиращия екип да приеме, че тези парични средства са били във владение на О., респ. дружеството не е притежавало парични средства по банкови сметки или в брой поради усвояването им от неговия управител. С това е доказана втората предпоставка по чл. 19, ал. 2 от ДОПК - ревизираното лице недобросъвестно с поведението си е намалило имуществото на задълженото лице.

Изложеното се потвърждава от констатацията на вещото лице Г. на л.31 от заключението, че според приемно-предавателен протокол от 28.01.2016 г. е предадена цялата касова наличност на дружеството в брой в размер на 82,28лв.

6. При ревизията е изследвано наличието на договори за заеми, сключени от „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД с „МЕДИЯ ВЕНЧЪРС“ ЕООД /с предходно наименование „КОНТАДОР ОДИТ“ ЕООД/ и „ОДИТ КОНСУЛТ 2000“ ЕООД. Констатирано е, че през процесните периоди дружествата са свързани лица – управител и Е. им е Н. Н. О.. Извършени са насрещни проверки на същите

дружество, при които е установено, че „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/ е превело по банков път на 05.06.2012 г. на „КОНТАДОР ОДИТ“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ВЕНЧЪРС“ ЕООД/ сума в размер на 5_000,00 лв. и на 11.06.2012 г. – 9_400,00 лв., представляващи временна финансова помощ. За удостоверяване на възстановяването им е представен ПКО на „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/ №20160107/07.01.2016 г. за приета сума от „КОНТАДОР ОДИТ“ ЕООД в размер на 14_400,00 лв., с основание – временна финансова помощ предоставена по банков път на 05.06.2012 г. и 11.06.2012 г., ведно с квитанция.

Констатирано е, че на 06.11.2012 г., „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/ е превело по банковата сметка на „ОДИТ КОНСУЛТ 2000“ ЕООД сумата от 22_000,00 лв., представляваща временна финансова помощ. За удостоверяване на нейното възстановяване е представено копие на ПКО на „КОНТАДОР 1“ ЕООД №20160106/06.01.2016 г., с основание - временна финансова помощ, предоставена по банков път на 06.11.2012 г. Ревизиращият екип е направил заключение, че към датите на изготвяне на ПКО за възстановяване на сумите – 06.01.2016 г. и 07.01.2016 г. последните са били във фактическо владение на Н. Н. О., в качеството на управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, и при добросъвестно поведение е следвало да бъдат ползвани за погасяване на главниците по публичните задължения на „КОНТАДОР 1“ ЕООД, което не е направено.

Приета по делото съдебно-икономическа експертиза от 23.06.2023 г. потвърждава наличието на счетоводни записи за предоставените като временна помощ суми, но също и това, че по делото не са представени счетоводни регистри на "Контадор 1" ЕООД за период от 01.01.2016 до 28.01.2016 г. за осчетоводяването на получените суми по предоставени ПКО №20160106 от 06.01.2016 г. и ПКО №20160107 от 07.01.2016 г. Според поясненията на експерта в о.с.з. на 03.07.2023 г., считано от 01.01.2016 г. до продажбата на дружествените дялове от капитала на "Контадор 1" ЕООД липсва каквато и да било счетоводна документация за дружеството и какво се е случило с него при продажбата му. Липсата на счетоводни записи за осчетоводяване на „върнатите“ от свързаните лица суми бламира доказаността на реалното им постъпване в имуществото на дружеството.

Според констатациите на експерта (л.658) в Приемно-предавателен протокол от 28.01.2016 г. е описано, че е предадена цялата търговска, финансово-счетоводна, фирмена, юридическа, банкова и друга документация на дружеството, както и, че е предадена цялата касова наличност на дружеството в брой в размер на 82,28 лева (съхранявани от управителя като подотчетно лице). Очевидно, документираните с ПКО от 06.01.2016 г. и от 07.01.2016 г. не са постъпили в увеличение на имуществото на дружеството. И с визираното поведение на О. се явява доказана втората предпоставка по [чл. 19, ал. 2 от ДОПК](#) - ревизираното лице недобросъвестно с поведението си е намалило имуществото на задълженото лице.

В заключение, обстоятелствата, посочени подробно в раздел III, т. 1 до 6 от настоящето решение, правилно и законосъобразно са дали основание на ревизиращия екип да приеме, че получените суми през м. 01.2016 г. по ПКО за

възстановяване на служебни аванси, цедирани вземания от клиенти и предоставена временна финансова помощ в полза на „МЕДИЯ ВЕНЧЪРС“ ЕООД и на „ОДИТ КОНСУЛТ 2000“ ЕООД от Н. Н. О., в качеството на управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, които средства той е съхранявал лично като „каса“ на дружеството, и които са отразени по сметка 498 Други дебитори на „КОНТАДОР 1“ ЕООД, общо в размер на **161 349,02 лв.**, не са използвани за погасяване на задължения на дружеството или за цели, свързани с неговата дейност, с което е намалено неговото имущество. Същите са били достатъчни за погасяване на главниците по публичните задължения на дружеството, но това не е сторено.

Дължим е извод за доказаност и на този елемент от фактическия състав на отговорността по чл.19, ал.2 от ДОПК – налице е поведение, изразяващо се в плащания в натура *или* в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата *или* дивидент, вкл. "скрито разпределение на печалба" под формата на суми, които не са свързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност.

IV. Недобросъвестност – при липса на легално определение на понятието, даденото от правната теория и съдебната практика тълкуване е, че добросъвестен е този, който знае определено обстоятелство. Т.е. добросъвестността винаги е свързана със знанието.

Не е спорно по делото, че в досието на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД няма приложени документи за упълномощаване на трети лица от жалбоподателя във връзка с дейността на дружеството. Установено е при ревизията, че СД по ЗДДС са подавани чрез електронен подпис с автор Н. Н. О.. Посочено е, че жалбоподателят в качеството на управител и представляващ дружеството е имал задължения за подава декларации за облагане с корпоративен данък и ДДС, с които коректно да декларира съответните факти и обстоятелства за данъчното му облагане, което не е направил, предвид подадени от самия него уведомления за корекция на допуснати технически грешки вх. №10-53-06-1038 от 19.06.2015 г. и вх. №10-53-06-1037 от 19.06.2015 г. по регистъра на ТД на НАП С., офис Център. След като данъчните и осигурителни задължения на дружеството са декларирани от управителя О., при липса на данни за друго упълномощено лице, правилен и обоснован е изводът на ревизорите за знание у ревизираното лице. Обстоятелства относно „знание“ на ревизираното лице за увреждащи дружеството действия от негова страна подробно се изложиха в раздел III от решението, поради което не следва да се преповтарят.

V. На следващо място е необходимо да е налице непосредствена причинно-следствена връзка между укриването на тези факти и обстоятелства и невъзможността да се събере задължението за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. Константно се възприема в съдебната практика на ВАС (след постановяване на решение № 2475 от 20.02.2013 г. по адм. д. № 7036/2012 г., VIII отд. на ВАС и решение № 2697 от 26.02.2013 г. по адм. д. № 7027/2012 г., VIII отд. на ВАС), че разпоредбата на чл.19 ДОПК изисква уникалност на каузалната връзка между поведението на третото лице и несъбирането на данъчните задължения на представляваното дружество, т.е. посоченото поведение на изпълнителния директор следва да е *единствената*

причина за несъбираемост на публичните вземания. Същото намира основание в императива на чл.19, ал.2 ДОПК, според който в резултат на поведението на третото лице имуществото на задълженото лице следва да е намалено и именно по тази причина да не са погасени задълженията му за данъци и/или задължителни осигурителни вноски.

Установено е и не е спорно, че единствено Н. Н. О., в качеството на управител на дружеството, е имал право да се разпорежда с паричните средства от банковата му сметка за процесните периоди, както и че в счетоводната отчетност на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД не е налична счетоводна сметка за налични парични средства в брой /сметка Каса/. Изтеглените парични средства от банковата сметка на дружество са предоставяни на датата на тегленето им на жалбоподателя като служебен аванс, който впоследствие е отчитан. Констатирано е, че към 31.12.2012 г. дружеството има вземане от О. в размер на 140 758,74 лв. при допълнително установени задължения на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД с РА №Р-22221015007844-091-001/14.07.2016 г. за корпоративен данък за 2011 г. в размер на 1255,05 лв., към 31.12.2013 г. вземане - 133480,49 лв. при допълнително определени задължения за корпоративен данък за 2012 г.- 12322,03 лв., към 31.12.2014 г. вземане - 117210,23 лв. при установени допълнителни задължения за корпоративен данък - 1 311,67 лв. и ДДС 1 41,05 лв.

Към 31.12.2015 г. не е налице вземане на дружеството от жалбоподателя, тъй като дължимите от него суми в размер на 39_523,02 лв. са цедирани на „ДЖЕЙ КОНСУЛТИНГ ЕНД СЪРВИСИЗ“ ЕООД /на 01.09.2015 г./.

Предвид изложеното, съдът намира за правилен и законосъобразен извода на приходните органи за доказаност на изискуемата каузална връзка. В хода на предходното ревизионно производство е установено, че жалбоподателят е продал дружествените дялове на „КОНТАДОР 1“ ЕООД на 28.01.2016 г. - след получаване на Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ изх. №53-06-577 от 11.01.2016 г. за „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД в качеството на негов управител.

С писма с вх. №59-00-161 от 22.08.2018 г., вх. №59-00-161#2 от 06.02.2018г. и вх. №59-00-161#4 от 10.04.2018 г. по регистъра на ТД на НАП С., е декларирал е, че той лично е отговорен за счетоводната отчетност на „КОНТАДОР 1“ ЕООД /понастоящем „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД/.

След преглед на данните в информационната система на НАП е констатирано, че в досието на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД няма приложени документи за упълномощаване на трети лица от жалбоподателя във връзка с дейността на дружеството. Установено е, че СД по ЗДДС са подавани чрез електронен подпис с автор Н. Н. О.. Посочено е, че жалбоподателят в качеството на управител и представляващ дружеството е имал задължения за подава декларации за облагане с корпоративен данък и ДДС, с които коректно да декларира съответните факти и обстоятелства за данъчното му облагане, което не е направил. Отбелязано е, че несвоевременното деклариране на данъчните задължения не е в резултат на небрежност или пропуск на трето отговорно лице, а е следствие от волево действие на жалбоподателя за укриване на факти и обстоятелства за дейността на дружеството.

Посочи се, че ревизираното лице е разполагало в брой с необходимите

парични средства от предоставени служебни аванси към края на съответните данъчни периоди, с които да погаси допълнително установените задължения към бюджета на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД с РА. За процесните периоди по банковата сметка на дружеството са постъпвали суми в размер, който е бил достатъчен за погасяване на задълженията. Въпреки това, лицето недобросъвестно е извършило плащания в пари от имуществото на дружеството, представляващи разпределен дивидент, в резултат на което имуществото на дружеството е намаляло и по тази причина не са погасени задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски за процесните периоди.

Установи се безспорно по делото, че притежаваните парични средства в брой от „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, които са негова касова наличност, са съхранявани лично от жалбоподателя, в качеството на негов управител. При продажбата на дружествените дялове с Приемо-предавателен протокол от 28.01.2016 г. е документирано, че Н. Н. О., като управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, е предал на Н. Д. Д., цялата касова наличност на дружеството, която към тази дата е в размер на 82,28 лв.

След като единствено управителят О. е този, който с действията си задължава и извършва разпоредителни действия от името на дружеството, е дължим извод, че имуществото на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД е намаляло именно поради разпоредителните действия на неговия управител, което е в пряка каузална връзка с факта, че то не е погасило задълженията си за данъци и задължителни осигурителни вноски за процесните периоди.

VI. За пълнота, следва да е налице установена обективна невъзможност публичните задължения да се съберат от задълженото лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, като в този смисъл отговорността по чл. 19 от ДОПК се явява субсидиарна и приложима, доколкото вземането не може да бъде събрано от това лице.

Установява се от Служебна бележка изх.№ 1573-3 от 04.05.2018 г. на директора на Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. (л.355), че с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 от ДОПК изх.№ С170022-023-0000147 от 20.01.2017 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на дружеството в „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД, а с Постановление изх.№ С160022-023-0010380 от 13.06.2016 г. – запор във всички лицензирани банки, за което в периода 13-20.06.2016 г. са изпратени и връчени запорни съобщения на всички търговски банки.

Изпратено е запорно съобщение от 12.07.2017 г. до „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД и е установено, че лицето не е клиент на други банки. Не са постъпили суми в резултат на изпратеното до „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД запорно съобщение.

С Решение № 3645 от 30.05.2016 г. по адм.д.№ 3193/2016 г. на АССГ е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ 6987/07.01.2016 г., издадено в хода на ревизионното производство срещу дружеството, образувано със ЗВР № Р-22221015007844-020-001 от **24.09.2015 г.**

В изпратеното изпълнително дело се съдържат искания от **14.11.2015 г.** по чл.

212 от ДОПК за предоставяне на писмена информация относно притежавано от „КОНТАДОР 1“ ЕООД имущество. Именно въз основа на тези искания е установено, че дружеството не притежава активи, вкл. недвижими имоти. Издадено е Постановление изх.№ 6987/07.01.2016 г., с което е наложен заповор по сметка на дружеството в „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД. Видно от приложеното изпълнително дело Постановление изх.№ 6987/07.01.2016 г. е съобщено на „КОНТАДОР-1“ ЕООД на 17.02.2016 г. и оспорено на 24.02.2016 г.

При извършено към 03.05.2018 г. проучване е установено, че липсват собствени на дружеството активи, към които да бъде насочено изпълнение. Дългът му към НАП е категоризиран като трудносъбираем. Посочено е, че „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД е включено в списъка на длъжниците по чл. 182, ал. 2, т. 3 от ДОПК с неуредени публични задължения над 5 000,00 лв., които не притежават имущество.

Във връзка с изискано изпълнително дело № 22150025934/2015 г. по описа на ТД на НАП С., образувано срещу „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, се установява, че е издадено Разпореждане № С210022-035-0288653 от 18.10.2021 г. за прекратяване на производството за принудително изпълнение съгласно чл.225 от ДОПК. Като основание за прекратяването му е посочено, че публичното вземане е несъбираемо, тъй като всички изпълнителни способности са изчерпани и липсват активи, към които да се насочи принудителното изпълнение.

В Справка изх.№ С170022-134-0004024 от 03.11.2017 г. по изп.д. № 22150025934/2015 г. по описа на ТД на НАП С. са описани всички предприети от публичния изпълнител искания на основание чл.212 от ДОПК и предоставените отговори – няма данни за декларирано имущество, което е дало основание за категоризиране на дълга като трудносъбираем към 03.11.2017 г.

Не е спорно по делото, че РА № Р-22221015007844-091-001 от 14.07.2016 г. на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД обективира резултати във връзка с подадени от дружеството уведомления за корекция на допуснати технически грешки вх. №10-53-06-1038 от 19.06.2015 г. и вх. №10-53-06-1037 от 19.06.2015 г. Ревизията е възложена със ЗВР № Р-22221015007844-020-001 от **24.09.2015 г. Още на 14.11.2015 г.** са предприети действия от публичен изпълнител по чл. 212 от ДОПК за събиране на писмена информация относно притежавано от „КОНТАДОР 1“ ЕООД имущество. Първата обезпечителна мярка е от 07.01.2016 г., последвана от такива от 13.06.2016 г. и от 20.01.2017 г. Още в първите изискани по реда на чл.212 от ДОПК данни се установява, че единствените средства на дружеството са постъпвали по банкова сметка в „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД. Последователно в годините не е открито друго имущество на „КОНТАДОР-1“ ЕООД, към което да бъде насочено изпълнение.

Въз основа на изложеното съдът приема за спазена поредността по чл.20 от ДОПК, според който в случаите по чл. 19 обезпечението и принудителното изпълнение се насочва първо срещу имуществото на задълженото лице, за чието данъчно или осигурително задължение се носи отговорност. Установи се по делото, че приходните органи не са бездействали, а веднага след

деклариране на грешките от 19.06.2015 г. са предприели действия по обезпечаване на бъдещите публични задължения. Тези мерки обаче не са довели до успешно осребряване в полза на хазната на имущество на главния длъжник „КОНТАДОР-1“ ЕООД, каквото не е установено.

По изложените съображения е дължим извод за изпълнение на предпоставките по чл.19-21 от ДОПК, при което правилно и законосъобразно е ангажирана отговорността на Н. Н. О., ЕГН [ЕГН], в качеството му на управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за задължения на дружеството в общ размер на 210 665,38 лв. (в т. ч. главница – 136 778,44 лв. и лихва – 73 886,94 лв.).

На основание чл.160, ал.1 от ДОПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Съдът намира, че размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да се определи съобразно редакция на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения към момента на образуване на съдебното производство, тъй като към този момент жалбоподателят може да прецени евентуален размер на съдебните си разноски, което от своя страна би го мотивирало да подаде или да не подава жалба. При обжалваем интерес от 210 665,38 лв. дължимото юрисконсултско възнаграждение съгласно чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1/2004 г. (ред. Д.в. бр.68/2020 г.) е 4636.65 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Н. О., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ап.12, срещу Ревизионен акт №Р-22002218006778-091-001 от 16.07.2020 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията, и И. В. А. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 897 от 14.06.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], относно ангажирана отговорност по чл. 19, ал. 1 от ДОПК в качеството му на управител на „МЕДИЯ ОДИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за задължения на дружеството в общ размер на 210 665,38 лв. (в т. ч. главница – 136 778,44 лв. и лихва – 73 886,94 лв.).

ОСЪЖДА Н. Н. О., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ап.12, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] на основание чл.161, ал.1 ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 4636.65 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: